

POSEIDON

EDIȚIE NOUĂ, NR. 8 / 2018

Mai mult decât profesie, pasiune!

CUPRINS

Interviu

<i>Interviu cu șeful de stat major al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Căpitan comandor Dumitru CHINDA</i>	1
<i>De vorbă cu maistrul militar principal Nicolae-Laurențiu MARDAN, maistrul militar specialist (și instructor) în Catedra navigație și arme sub apă</i>	4

Tradiții și cultură militară

<i>Galeria comandanților, Comandor PURICESCU NICOLAE</i>	7
<i>„MIRCEA” veteranul velierelor</i>	8

Despre noi...

<i>A venit și rândul nostru.....</i>	14
--------------------------------------	-----------

Evenimente

<i>Evenimente</i>	17
-------------------------	-----------

Știați că ...

<i>Zece oameni care au schimbat lumea</i>	20
<i>Mici istorii - Centenarul Marii Uniri - Vasile Niculescu, „Eroul anonim al Marii Uniri”</i>	25
<i>Povestea unei vieți - Johann Gutenberg</i>	28

Creație și umor

<i>Poezie</i>	30
<i>Umor..cu morală</i>	31

Interviu cu șeful de stat major al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, căpitan-comandor Dumitru CHINDA

Domnule căpitan-comandor, activați în Forțele Navale de 20 de ani. Unii ar spune că sunt mulți, alții prea puțini. Spuneți-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră?

Am urmat cursurile Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” între anii 1989-1993 și ulterior Academia Navală „Mircea cel Bătrân” specializarea *Ingineri de artilerie și rachete navale și antiaeriene*, pe care am absolvit-o în anul 1998.

Ca tânăr absolvent am ales să fiu numit în funcția de comandant pluton elevi la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

Ulterior, am îndeplinit funcția de comandant companie elevi până în anul

2001, când, mi s-a propus să-mi desfășor activitatea în cadrul structurii de resurse umane, în aceeași școală, propunere pe care am acceptat-o imediat, chiar dacă era un domeniu nou pentru mine.

O perioadă de mai bine de patru ani mi-am desfășurat activitatea în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în structura resurse umane iar în luna august 2010, am revenit în școală ca șef al personalului. De la data de 31.12.2016 îndeplinesc atribuțiile funcției de șef de stat major.

După 17 ani în domeniul resurselor umane ați ales să „plecați” și să ocupați o altă funcție, cea de șef de

stat major. Ce v-a determinat să faceți o asemenea alegere?

Nu am plecat nicăieri. Coordonez în continuare activitatea structurii de resurse umane, dar și pe cele din domeniile operații, instrucție, comunicații, informatică și logistică.

Funcția anterioară nu mai prezenta suficiente provocări pentru mine și consider că promovarea în carieră este un obiectiv pe care este firesc să îl ai în activitatea ta profesională.

De ce armată? De ce marină și nu altă armă?

A face parte din Armata Română înseamnă să-ți faci datoria față de țară, să fii un membru demn și respectat al comunității în care trăiești.

A fi militar este o chestiune de vocație, dar cariera militară înseamnă mai mult, astăzi, o profesie. Iar pentru mine, profesia s-a transformat în pasiune, o viață, un destin. La un moment dat te confunzi cu acest stil de viață. Atât tu cât și familia. Și ei se modelează după cariera ta, înțeleg și acceptă sacrificiul și felul tău de a trăi ca militar.

Absolvind Academia Navală, am devenit mândru că fac parte dintr-un corp de profesioniști și trăiesc sentimentul că am realizat ceva măreț în viață.

Care este cheia succesului pentru dumneavoastră?

Profesia pe care mi-am ales-o, o fac din plăcere și nu o receptez ca pe o obligație. Seriozitatea, puterea de muncă,

perseverența, tenacitatea, dorința de a acumula noi cunoștințe și nu în ultimul rând climatul familial m-au ajutat mult în carieră și în viață. Este foarte important să-ți autoevaluezi posibilitățile, să-ți cunoști limitele și să nu cazi în penibil cerând ceea ce nu meriți.

Dacă ați avea posibilitatea să dați timpul înapoi, ce anume ați schimba?

Este o întrebare grea, pentru că sunt focusat mereu pe prezent și pe viitor, iar întotdeauna gândesc în perspectivă. Din trecut îmi iau lecțiile și merg mai departe. Primul răspuns care îmi vine în minte ar fi: *Probabil aș face la fel!*

Totuși, poposind puțin pe acest răspuns, îmi dau seama că am învățat atâtea lecții și lucruri în acest timp încât cu siguranță aș face lucrurile diferit: mult mai bine, mult mai repede, mult mai inteligent.

De ce un tânăr ar trebui să opteze pentru o școală militară?

Școala militară este mediul optim pentru formarea trăsăturilor de caracter pozitive, șlefuieste caractere și modelează personalități, transformă tinerii în cetățeni responsabili din punct de vedere moral, cu stăpânire de sine, disciplinați, umani, angajați social.

În școala militară sunt identificate și puse în valoare aptitudinile fizice, psihice și intelectuale, sunt dezvoltate simțul datoriei, respectul, loialitatea, altruismul, integritatea și onoarea, calități definitorii ale unui militar de carieră.

După absolvire, în calitate de cadru militar, beneficiazi de o serie de avantaje,

dintre care cele mai semnificative sunt: calificare profesională, un climat de muncă sănătos, colegial, bazat pe respect reciproc, siguranța locului de muncă, compensație lunară pentru chirie, medicamente și servicii medicale gratuite, echipament și compensație de hrană, posibilități multiple de afirmare și avansare în carieră, posibilitatea folosirii facilităților de recuperare, sportive și recreative.

Care sunt proiectele dvs. pentru viitor?

În general toți ne dorim să ne întemeiem o familie fericită, să fim alături de persoanele iubite și să avem jobul pe care ni-l dorim, iar partea financiară să fie una bună. Consider că în acest moment le am pe toate.

În plan profesional, îmi doresc să fiu un membru de bază al echipei de conducere, să realizez un climat de muncă optim prin motivarea subordonaților, să conduc prin exemplu și prin asumarea responsabilității pentru efectele acțiunilor proprii sau ale structurii coordonate, să stimulez inițiativele și să promovez o atitudine proactivă în cadrul colectivului coordonat.

Regreți ceva?

Uneori am avut încredere în persoane care s-au dovedit a fi „prieteni” doar din interes....

Cât de importantă este cariera militară pentru dumneavoastră? Cum se împacă viața de familie și cariera militară?

Atât cariera cât și familia sunt foarte importante pentru mine. Pe lângă câștigurile materiale și împlinirile profesionale trebuie să ai parte și de armonie în familie.

Crearea și menținerea unui echilibru între carieră și familie poate reprezenta o mare provocare pentru unii, dar pentru mine a fost simplu: am știut să-mi aleg cariera și am noroc de o familie în care mă simt împlinit și prețuit, în care găsesc înțelegere, liniște și soluții la problemele care mă frământă.

Care este cea mai mare provocare pentru dvs. în calitate de șef de stat major?

Ca pentru oricare dintre noi, în momentul în care primim o nouă misiune, aceasta devine misiunea principală și, indiferent de cât de solicitantă este, trebuie îndeplinită.

Vreau să demonstrez că se pot face lucruri importante prin muncă și seriozitate.

În încheiere, doriți să transmiteți un gând colaboratorilor și subordonaților dumneavoastră?

Îmi place să cred că în viață nu ai noroc, ci doar conjuncturi favorabile create de persoanele de care suntem înconjurați. Așa că, înconjurați-vă de oameni care pot crea pentru dvs. o viață așa cum vă doriți. Și să nu uitați să zâmbească niciodată, pentru că ziua în care nu zâmbești este o zi pierdută.

© Ștefania-Elena CHINDA

De vorbă cu Maistrul militar principal Nicolae-Laurențiu MARDAN, maistru militar specialist (și instructor) în Catedra navigație și arme sub apă

Aveți 24 de ani în slujba armatei, am putea spune „o viață de om”. Spuneți-ne câteva lucruri despre dumneavoastră?

Am intrat în Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale pe 07 septembrie 1991, ziua în care împliniam 18 ani. A fost o bucurie imensă în familia noastră, unde cariera militară este ceva obișnuit, reușeam astfel să duc tradiția mai departe. Am terminat școala militară printre primii, fapt ce mi-a permis să aleg una dintre navele performante la acea vreme, respectiv vânătorul de submarine 263, îndeplinind funcția de comandant grup instalații lansare torpile și bombe antisubmarin. Însă, nu m-am mulțumit cu atât și în paralel cu serviciul am urmat cursurile Universității „Ovidius”

Constanța, pe care am absolvit după cinci ani, ca inginer constructor. Dar nu m-am oprit aici, am urmat studii masterale la Academia Navală, în Sisteme electromecanice navale, „pregătindu-mi terenul” pentru noua funcție din școala de maștri. În prezent activez ca maistru militar specialist (și instructor) în Șc.Mil.M.m.F.N. la Catedra de navigație și arme sub apă.

Ați fost și în alte unități din Forțele Navale, dar ați revenit la Șc.Mil.Mm.F.N.. De ce ați ales o unitate de învățământ?

Încă din școala militară am fost „atras”, cu voie sau fără voie, de profesia de instructor militar. Îmi plăcea să mă implic, să înțeleg cum funcționează lucrurile, în special tehnica, adeseori fiind solicitat să îi ajut și pe colegii mei, iar de aici până la porecla de „profesore” n-a fost decât un pas. Studiile absolvite ca inginer în domeniul construcțiilor m-au ajutat foarte mult în funcțiile pe care le-am ocupat și implicarea mea în acest domeniu mi-au atras porecla de „inginer”.

Se pare că nimic nu este întâmplător în viață. Dacă la începutul carierei credeam că voi ieși la pensie de pe o navă militară, iată că reforma din armată și situația vremurilor actuale mi-au îndreptat pașii către o carieră didactică.

Astfel din anul 2001 activez în Șc.Mil.M.m.F.N. cu o întrerupere de doi ani, în perioada 2004-2005.

De ce ați ales cariera militară?

Nu știu dacă a fost o alegere. Provenind dintr-o familie cu tradiție în ceea ce privește cariera militară, pot spune că aceasta a contribuit la conturarea viitorului meu.

Majoritatea militarilor spun că aleg cariera militară pentru că le place uniforma, seriozitatea, prestața dată de uniformă, siguranța, că fac parte dintr-o formă de organizare foarte serioasă. Desigur, dacă la aceste lucruri se mai adaugă caracterul și tradiția, succesul este garantat.

Cred că tatăl meu și înaintașii familiei mele care au luptat în Primul și în al Doilea Război Mondial au fost un exemplu extraordinar pentru mine.

12 ani petrecuți în slujba învățământului militar și-au pus amprenta asupra caracterului dumneavoastră?

Categoric da. Am reușit să mă dezvolt, să înțeleg direcțiile de acțiune.

Ca instructor, trebuie să fii permanent informat, să ții pasul cu elevii, să înveți în permanență, iar o instituție de învățământ îți oferă acest mediu.

Ca instructor, ce așteptări aveți de la elevi?

Această întrebare dacă mi-ați fi adresat-o cu câțiva ani în urmă, aș fi dat un răspuns de genul „îmi doresc să învețe cât mai mult tehnica de specialitate”. În acest moment lucrurile stau puțin altfel. În acești ani odată cu transformările din armată și în special din învățământul militar, am încercat să le „induc” elevilor un altfel de mod de a privi lucrurile. Trăim

într-o eră a informației unde perfecționarea, informarea a devenit o necesitate. Pot spune că am reușit acest lucru și dovadă stau statisticile care arată că elevii noștri sunt interesați să urmeze sau urmează deja o formă de învățământ superior. Eu sunt foarte bucuros când elevii progresează, când ne depășesc. Asta înseamnă că ne-am făcut treaba. Eu cred că acolo unde este educație, performanța nu întârzie să apară.

Atâția ani alături de elevi cred că aveți și amintiri plăcute și mai puțin plăcute. Puteți să ne împărtășiți și nouă câteva întâmplări?

Inevitabil avem multe amintiri frumoase și mai puțin frumoase alături de elevii noștri. Aceste întâmplări se petrec adesea în perioada de instrucție, atunci când ei încep să se familiarizeze cu viața cazonă.

O să vă povestesc o întâmplare hazlie, zic eu, petrecută pe terenul de instrucție.

Urma să aruncăm grenada reală și pentru acest lucru pe lângă pregătirea teoretică pe care o făceam cu ei, trebuia să ne antrenăm pentru aruncarea grenadei.

Acest lucru se întâmpla pe terenul de instrucție al școlii din acel moment, teren ce se afla lângă un punct de pregătire tehnică militară. Elevul ajungea la mine, îi înmânam o grenadă de exercițiu și îl puneam să execute aruncarea conform comenzilor primite cât mai departe, într-un loc special amenajat. Unul dintre ei era atât de emotiv, că atunci când l-am pus să arunce tare, a reușit să arunce grenada tocmai pe clădirea de lângă teren unde în acel moment se lucra în interior la tehnică.

Nu vreți să știți cum au ieșit fugind cei din interior și ce sperietură au tras, grenada așa cum era, în sine o greutate, a trecut prin țigla și planșeu și a ajuns în interior. Momentul a fost sursă de bancuri și glume mult timp.

Dacă ar fi să o luați de la capăt ați alege același drum? De ce?

Sigur aș alege tot cariera militară, dar la un alt nivel, la un nivel la care să pot face mai multe lucruri folositoare. De ce? Pentru că așa sunt eu construit, nu pot să explic exact, dar e ceva legat de gena familiei și îmi pot permite să spun acest lucru observând cum au fost cei dinaintea mea și cum este și urmașul meu. Am o fata de 22 ani, Bianca-Andreea, foarte ambițioasă și hotărâtă.

Viața unui militar nu este ușoară, iar susținerea familiei este foarte importantă. În cazul dumneavoastră cum se împacă viața de familie cu cariera militară?

Din acest punct de vedere sunt un norocos. Cum am spus mai devreme, în familia noastră există tradiția serviciului militar și există clar o doză și o formă de înțelegere a vieții de militar. În cazul meu totul este foarte simplu, pentru că soția lucrează în „sistem”, așa că viața de familie, pentru noi e foarte bună și întotdeauna echilibrată cu viața militară.

Regreți ceva?

Nu cred că e corect să spun că regret ceva, mai degrabă îmi pare rău că, pe parcursul carierei militare, nu am avut ocazia și șansa de evoluție în carieră, șansă pe care generația actuală o are și sper să o folosească. Am fost întrebați de multe ori

ce părere avem despre evoluția în carieră și de fiecare dată când întrebam de ce se folosesc „unități de măsură diferite în evoluția carierei” ni s-a tot spus că se vor rezolva diferențele. Concret, pentru o categorie de personal militar din armată, pregătiți cu masterate sau chiar doctorate există o îngrădire a accesului către corpuri militare superioare, îngrădire ce nu o au și cei ce nu au activat niciodată în armată, dar li se oferă accesul în structuri militare superioare.

Care sunt pasiunile domnului maestru militar Mardan Laurențiu?

Îmi place să studiez tot ce e nou în tehnică și știință, dacă aș putea să îmi cumpăr tot ce apare nou ca tehnică, aș cumpăra. Sunt foarte norocos și în această direcție pentru că soția mă înțelege, cu toate că, se întâmplă să ocup tot spațiul prin casă cu aparatele și uneltele cu care lucrez. Fac parte din categoria oamenilor ce doresc ca anumite munci și activități fizice, dacă pot fi făcute cu unelte automatizându-le, o fac. Îmi place să îi cooptez și pe alții ca mine în aceste proiecte. Din pasiunea aceasta am reușit să îmi fac meseria zic eu bine. Îmi place natura și îmi doresc să merg mai mult cu familia în natură. Îmi place să studiez lucruri noi și de când am terminat școala militară nu a trecut niciun an fără să particip la o formă de pregătire suplimentară.

Transmiteți un gând colaboratorilor dumneavoastră?

Să aveți parte de sănătate, fericire și putere de muncă.

© Ștefania-Elena CHINDA

GALERIA COMANDANȚILOR

Comandor PURICESCU NICOLAE Comandant al școlii în perioada 1918 - 1919

Fiul Mariei și al lui Eliodor, Nicolae Puricescu s-a născut la 15 iulie 1877 la București. A absolvit Liceul la 1 iulie 1895 apoi, doi ani mai târziu - în 1897, Școala Militară de Artilerie, Geniu și Marină din București.

Ocupă succesiv funcții în Marina Militară. Astfel după absolvirea școlii, în 1897 activează ca sublocotenent, la Inspectoratul Porturilor până 1 aprilie 1898, când este numit în funcție la Divizia de Mare unde stă un an.

Începând cu 1 aprilie 1899 - 1 aprilie 1900 activează la Apărarea Porturilor Fluviale, iar de la 1 aprilie 1900 până la 1 aprilie 1901 la Depozitul echipajelor. De la 1 aprilie 1901 - la 1 aprilie 1902 este numit în funcție la Divizia de Dunăre.

În 1902 este avansat la gradul de locotenent și numit în funcție la Depozitul Echipajelor unde va sta până în noiembrie 1902 când este numit în funcție la Inspectoratul Porturilor, funcție ce o va ocupa până la 16 aprilie 1903.

Începând cu 16 aprilie 1903 și până la 15 aprilie 1907 ocupă o funcție la Divizia de Dunăre iar ulterior între 15 aprilie 1907- 1 aprilie 1908 activează la Depozitul General.

Un an mai târziu, se întoarce la Divizia de Dunăre unde va sta până în 1909, când este avansat la gradul de căpitan și numit în funcție la Arsenalul Marinei unde va sta până în 1910.

Se va întoarce la Divizia de Dunăre unde stă patru ani până în 1914, când este numit comandantul navei *România*, funcție ce o va ocupa până la 1 aprilie 1915.

Între 1915 și 1916 activează la Divizia de Mare, când este avansat la gradul de locotenent-comandor și numit în funcție la Bateriile Marinei, funcție ce o va ocupa până în 1918.

În 1917 este avansat la gradul de căpitan comandor, iar în 1918 este numit directorul Școlii de Tragere Artilerie și Infanterie în cadrul C.M.M. funcție ce o va ocupa până la 15 august 1919.

Este numit comandantul Școlilor Marinei, funcție ce o va deține pentru o scurtă perioadă de timp, între 20 august - 15 noiembrie 1919.

Ulterior va ocupa succesiv funcții la Direcția Marinei și Divizia de Dunăre (1922). În această perioadă este avansat la gradul de comandor (1920).

La 1 iulie 1922 demisionează din armată.

Începând cu 26 mai 1921 devine membru activ al Societății Regale Române de Geografie, înființată de Regele Carol I la 15 iunie 1875.

De-a lungul carierei sale a primit o serie de distincții și decorații, astfel: **Medalia Jubiliară** - 10 mai 1906, Medalia „**Avântul Țării**” - 1913, Ordinul „**Coroana României**” cu spade în grad de ofițer cu panglică de „Virtutea Militară”, **Medalia „Semnul onorific**

„pentru 25 de ani de serviciu”, **Ordinul „Sf. Stanislav”** clasa a II-a, **Ordinul „Sf. Vladimir”** clasa a IV-a cu spade și **Ordinul „Steaua României”** cu spade în grad de ofițer cu panglică de „Virtutea

Militară”, „**Crucea de Război**” franceză, **Medalia „Victoria”** (1921).

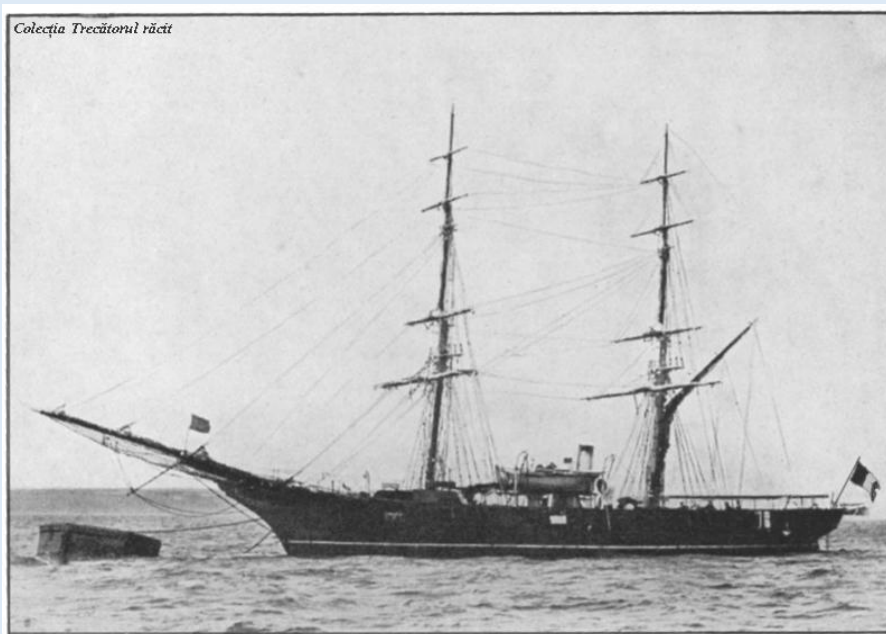
Bibliografie: Moșneagu Marian „Dicționarul marinarilor români” Editura Militară, București, 2008.

© Ștefania-Elena CHINDA

„MIRCEA” VETERANUL VELIERELOR

„Nava aceasta, o parcelă dezlipită din trupul țării, a fost ani de-a rândul cel mai puternic factor de propagandă națională în străinătate. Mircea a purtat pentru întâia oară, falnic, la vârful catargului, flamura românească, de unde ea a fluturat pe căile mării și prin toate porturile Europei. El a făcut întâi cunoscut lumii, pe apă, țara și Marina ei. A fost un simbol, o afirmare a suveranității noastre pe apă - Mircea - era ROMÂNIA”.

Jean BART

Începând cu 12 august 1882, când bricul „Mircea” a intrat în dotarea Marinei Militare, mii de marinari au participat la marșuri executate în Marea Neagră, Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, în Marea Nordului, precum și pe Dunăre.

Încă de la primele generații ambarcate la bordul navei s-a creat și

consolidat ceea ce avea să se numească în Marina Română - spiritul „Mircea”.

Această navă cu un deplasament de 360 tone, două catarge cu velatură completă și o mică mașină capabilă să dezvolte o viteză de 8 noduri sosește la Galați pe 12 august 1882, sub comanda maiorului Vasile Urseanu.

În 1883, această navă complet armată, efectuează prima sa călătorie de instrucție, vizitând mai multe porturi din Marea Neagră și Marea Mediterană orientală.

Alături de crucișătorul „*Elisabeta*” în 1892, bricul „*Mircea*” participă la serbările columbiene de la Genova, iar în 1895 la serbările inaugurării Canalului Kiel.

În anul 1899 bricul „*Mircea*”, este întrebuințat la lucrările hidrografice pe coasta României, împreună cu șalupa „*Rahova*”.

Pe 1/14 iunie 1914 bricul „*Mircea*” participă la serbările de la Constanța, unde în onoarea țarului Nicolae al II-lea al Rusiei, execută salutul, cu o baterie de 56 mm instalată provizoriu pe puntea sa.

După izbucnirea Primului Război Mondial, în luna septembrie 1914 nava este retrasă pe Dunăre și dezarmată. După terminarea războiului bricul „*Mircea*” este introdus în șantier pentru reparații generale.

Pe 16 august, după 10 ani de dezarmare „prin Decizia Ministerială nr. 260/1924, completată cu ordinul nr. 8810/1924 al Inspectoratului Tehnic al Marinei, comunicat cu ordinele nr. 13161/1924 ale Diviziei de Mare și Bazei

Navale Maritime, bricul „*Mircea*” se rearmează, intrând din nou în serviciul efectiv.

Bricul „*Mircea*” revine în portul Constanța pe 22 august 1924.

Începând cu 1925 bricul „*Mircea*” își reia voiajele de instrucție. Astfel cu un echipaj de 125 de marinari, elevi ai Institutului Maritim, maiștri și ofițeri, bricul navigă timp de 64 de zile în apele, Mării Negre, Mării Egee și bazinul răsăritean al Mării Mediterane, cu escale în principalele porturi.

În 1926, bricul „*Mircea*” efectuează ultimul marș în apele internaționale, ulterior executând numai ieșiri scurte în Marea Neagră și pe Dunăre cu elevii Institutului Maritim și pentru diverse lucrări hidrografice.

Prin Decretul Regal nr. 1729 din 20 mai 1931, bricului „*Mircea*” i se acordă dreptul de a purta „*semnul onorific pentru 40 de ani de serviciu*”. Cu acest prilej, în discursul său, regele Carol al II-lea declara „sufletul meu este plin de satisfacție că serbăm astăzi împlinirea unei jumătăți de veac de existență a bricului „*Mircea*”, acest veteran al Marinei noastre naționale, care stă cu fruntea încărunțită de bătaia

valurilor cu care a luptat pentru gloria națională....

Odată cu dezvoltarea fără precedent a Marinei Române, în 1930-1940, nava este mult prea fragilă și neîncăpătoare pentru noile promoții de maiștri militari și ofițeri de marină.

Ca urmare, în 1934 bricul „*Mircea*” a fost remorcat la Galați, pentru a fi păstrat și conservat ca navă-muzeu, care să amintească generațiilor viitoare că prin el Marina a renăscut și s-a dezvoltat, fiind un simbol al suveranității României pe apă.

În 1944 în urma unui virulent bombardament aerian sovietic, bricul „*Mircea*” este incendiat și arde ca o torță, sfârșind în apele Dunării.

Puțini sunt cei care știu că bricul „*Mircea*” a avut și mascote, printre aceștia s-a numărat „Dălmuș”, cățelul nimănu și al tuturor la bord, veșnic la post alături de timonierul de serviciu; motanul „Marcu” care crescând de mic între pânzele bricului „*Mircea*” cunoștea ca un gabier întreaga arboradă; cocoșul „Osman”, cumpărat din Trabzon, umbla liber pe punte și anunța răsăritul soarelui la orizontul mării; bufnița „Ochioasa”, salvată din asediul unui stol de ciori; un pui de urs, care a fost dăruit ulterior regelui Suediei; cățelușa lup „Vela” și motanul „Vasile” - spaima șobolanilor care îndrăzneau să se „ambarce” pe bric.

În 1938 începe construcția navei - școală „*Mircea*” care va costa 120 milioane lei, din care 6 milioane lei au provenit din subscripție publică susținută de Liga Navală Română.

Pe 17 mai 1939, nava școală „*Mircea*”, velier de tip bark (navă cu trei arbori), sosește în portul Constanța și intră

oficial în serviciul Marinei Militare Române.

Cu această ocazie, la dîneul organizat la bordul motonavei „*Transilvania*”, amiralul în rezervă Sebastian Eustațiu a salutată cu cea mai mare satisfacție sosirea în apele românești a noii nave-școală „*Mircea*” și le-a urat tuturor: „marinarii prezentului să privească spre acei ai trecutului, să îi întrecă chiar în drumul lor pe întinsul apelor. Spiritul *Mircea* să fie menținut și transmis din generație în generație în vecii vecilor”.

Noua navă pleacă în primul voiaj de instrucție la 3 iulie 1939, cu 145 de elevi la bord. Călătoria ce va dura 75 de zile, reprezintă totodată victoria Marinei Regale, deoarece pe lângă navigație și prezentarea impecabilă a navei în toate împrejurările, cadeții ambarcați s-au instruit și călită aidoma cu cei a marilor puteri maritime.

Declanșarea celui de-al Doilea Război Mondial, determină abandonarea activității de pregătire prin marșuri de instrucție în apele internaționale. Așadar între 1941 și 1944 nava școală „*Mircea*” a staționat la Brăila, pe brațul Arapu la adăpost de bombardamentele sovietice.

În cursul zilei de 9 septembrie 1944 nava școală „*Mircea*” este sechestrată și preluată abuziv de către sovietici și timp

de doi ani avea să poarte pavilion sovietic, fiind rebotezată „Rion”.

După doi ani de sechestru, guvernul U.R.S.S restituie nava școală „Mircea”, în mai 1946, când aceasta revine în portul Constanța.

Între anii 1946-1947 nava suportă mai multe lucrări de reparații, îndeosebi la arboradă.

Începând cu 1947 sunt reluate și marșurile de instrucție, printr-o serie de voiaje scurte executate în Marea Neagră.

Până în 1957 bricul „Mircea” efectuează an de an marșuri de instrucție cu elevii Școlii Militare Superioare de Marină numai în Marea Neagră.

La 4 martie 1976, „Mircea” face primul său marș de instrucție transatlantic, ce avea să dureze 180 de zile.

Începând cu 1979 „Mircea” își reia campaniile de instrucție a cadetilor, efectuând voiaje anuale în Marea Neagră și Marea Mediterană, dar și pe Dunăre, cu escale la Sulina, Tulcea și Brăila.

În 1994 „Mircea” intră în reparații capitale, la Șantierul Naval „Sanab” Brăila, reparații ce vor dura până în 2002, când „Mircea” își reia itinerariile de cursă lungă.

În 2004 traversează a doua oară Atlanticul, unde participă la competiția nautică „Tall Ships Challenge 2004”.

În 2005 nava școală „Mircea” execută un marș în Marea Marmara și Marea Egee, de această dată în calitate de ambasador al României, unde participă la primul festival internațional maritim organizat de Turcia.

La invitația expresă a statelor nordice, în perioada 9 iunie – 20 septembrie 2005 „Mircea” efectuează un marș de instrucție în Marea Nordului și participă la cea de - a 175 - a aniversare a Regatului Belgiei, Regata „Tall Ships Race” 2005.

Între 10 iulie – 10 august 2006, bricul „Mircea” acostează în porturi importante la Marea Neagră: Novorossisk, Sevastopol, Odessa, Samsun și Varna.

Continuând tradiția, în vara anului 2007, nava școală „Mircea” efectuează între 19 iunie și 10 august un marș de instrucție în Marea Mediterană unde participă la „Tall Ships Races 2007 Mediterranean” cu escale în porturile: Pireu, Alicante, Barcelona, Toulon și Genova.

Anul 2008 a reprezentat un marș de instrucție de 115 zile în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului și Marea Baltică și participarea la trei

festivaluri maritime „L' Armada de Rouen 2008”, „La Fete du Brest” și „Hanse Sail Rostok 2008” au sărbătorit 50 de ani de la lansarea la apă a „surorii” mai mici a navei școală „Mircea”, nava școală a Marinei Germane „Gorch Fock”.

În anul 2009, nava școală „Mircea” execută cea de-a treia traversadă a Oceanului Atlantic, și participă la regata „Tall Ships Atlantic Challenge 2009”, în Statele Unite ale Americii. Escalele acestui marș au fost: Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada și Melilla.

Totodată la înapoiere, nava școală „Mircea” este distinsă de către președintele României cu Medalia „Virtutea Maritimă” în grad de cavalier, cu însemn pentru

militari, de pace, cu prilejul sărbătoririi a 70 de ani de activitate.

În anul 2010 marșul de instrucție este organizat între 30 mai și 24 iunie în Marea Neagră și Marea Mediterană, „Mircea” făcând escale la: Istanbul, Brindisi, Izmir.

Marșul de instrucție în anul 2011 se desfășoară în Marea Mediterană cu escale la Istanbul, Pireu și Durres.

În 2013 marșul de instrucție se desfășoară în perioada 19 iulie - 3 august . Pe timpul acestui marș nava școală „Mircea” face escale în porturile Istanbul și Salonic.

Nava școală „Mircea”, execută, în 2014 marșul anual de instrucție în Marea Neagră și participă la „SCF Black Sea Tall Ships Regata 2014” (prima regată organizată în Marea Neagră). Escalele au fost în porturile: Novorossiysk, Varna, Soci.

În anul 2015, nava școală „Mircea” parcurge 4600 de mile marine în Marea Neagră și Marea Mediterană cu escale în porturile: Civitavecchia, Barcelona, Marsilia, Bar.

La marșul anual de instrucție din 2016, nava școală „Mircea” pe timpul celor 21 de zile de marș navigă aproximativ

1550 de mile marine în Marea Neagră, Marea Mediterană și Marea Egee, cu escale în porturile: Rhodos, Heraklion și Peru.

După 31 de zile de marș, dintre care 21 de zile petrecute pe mare și 10 zile în porturile Bari, Tivat și Pireu, nava școală „Mircea” acostează în portul Constanța.

Pe parcursul acestor zile, nava școală „Mircea” participă la marșul internațional de instrucție desfășurat atât pentru pregătirea cadeților germani, cât și a celor români.

„MIRCEA” așa cum spunea Marian Moșneagu - este cel mai longeviv ambasador *en titre*, un brand, cu acte în

regulă pentru România.

„Bricul, în aparență, este o corabie, sau mai bine zis este și o corabie. Urcând însă la bord, înțelegi că el nu aparține trecutului, ci viitorului. Comandanții de mâine ai gigantilor mărilor (nave unde automatizarea își spune în cel mai înalt grad cuvântul)” nu ar putea fi pregătiți pe o simplă corabie.

„MIRCEA” este acum o desăvârșită și modernă navă-școală.

Bibliografie: „Mircea Voievodul Velelor” - Marian Moșneagu, ed. Ex Ponto, 2014

© elev Valentin NEAGU

A venit și rândul nostru...

A venit și rândul nostru, să ne luăm inima în dinți și să cutreierăm mările, deși nu departe, doar dincolo de Marea Neagră. Moment mult așteptat de noi, care ne va defini și ne va ajuta în formarea noastră ca adevărați marinari.

O să povestesc din trăirile și amintirile pe care le-am avut, toate momentele care m-au întărit, mi-au dat încredere și care m-au învățat că poți continua încă mult timp după ce ai spus că nu mai poți.

Ziua măreață, 4 iunie 2018, a sosit și noi am pornit cu Nava Școală „Mircea” în

ceea ce avea să fie aventura vieții noastre și totodată, ziua maturizării noastre, ziua în care am simțit cu adevărat dorul de casă și teama de necunoscut.

Teamă, pentru că marea te poate surprinde, cum spune și Jimi Hendrix „chiar și castelele construite din nisip se prăbușesc în mare, în cele din urmă”.

Eram ambarcați la bord cu 48 de cadeți români și 55 de cadeți germani. Eram conștienți că această călătorie ne va schimba. Aveam de petrecut o lună pe mare, exact timpul necesar pentru formarea unui tânăr, aflat la început de drum.

Am plecat spre prima destinație, Italia. Nouă zile până în primul port. Am trecut prin strâmtoarea Bosfor și Dardanele și ne uitam cu mirare cum de catargul nu atinge podul. Fiecare zi era din ce în ce mai interesantă, culoarea pe care o avea Marea Neagră, verzuu închis, aici avea culoarea albastrului deschis. În fiecare zi învățam câte ceva, dimineață, după - masă,

aveam lecții despre construcția navei și ce se află la bordul ei, dar erau și zile când lucram în echipă, cu multă răbdare și calm, învățam noduri marinărești și concuam cu nemții dobândind abilități și acumulând informații.

Nava Școală Mircea are trei catarge cu lungime de 38 de metri și dacă nu îți place să escaladezi, fii sigur că trebuie să o faci, chiar sub valurile mării. La această înălțime ne-am cățarat pe furtună și vânt.

Zilele au trecut foarte repede, cu toate că am pornit cu teamă, faptul că am fost uniți și că ne-am susținut a ajutat foarte mult.

De foarte multe ori după masa de prânz, obișnuiam să-mi iau caietul unde îmi notam tot ce m-a impresionat în ziua respectivă, să mă așez la umbră, într-un loc retras, unde de multe ori așipeam.

Am acostat o zi în largul Mării Adriatice și am ajuns în portul Bari. Orașul era împărțit în orașul nou, unde era totul curat și îngrijit și orașul vechi, unde trăia lumea mai puțin avută, iar poveștile de acolo ne îngrozeau.

Eram nerăbdători să pășim din nou pe pământ, am coborât schela și mă bucuram de priveliște. Seara am cutreierat la pas tot orașul nou Bari și am rămas surprins plăcută de dragostea lor de modă, de viață de noapte și de adunările de după ora 21:00, unde oamenii se strângeau și depăneau amintiri, lăsând copiii să zburde.

Îmbarcarea spre o altă destinație, trei zile pe care nu le-am uitat. Ne-am izbit brusc de limitele climatice, deloc confortabile, marea începea să se înfurie, cerul arăta venirea unei furtuni.

Următoarea destinație, Muntenegru, portul Tivat, am acostat într-un port privat unde eram înconjurați numai de iahturi. Orașul acesta ne-a lăsat plăcut surprinși, era un oraș modern, care organiza în fiecare seară concerte în centrul orașului. Au fost organizate și excursii de o zi cu autocarul, unde cântecele au răsunat de la urcare până la coborâre, era o atmosferă de familie.

Peisajele pe care le-am văzut mi-au rămas întipărite în minte. Dar vine și ziua plecării și ne îndreptăm spre o nouă destinație.

Am primit lucrări de matelotaj și pe lângă acestea, am avut ocazia să particip la scrierea unei noi pagini de istorie când am privit canalul Corint.

Ultima oprire până acasă a fost Grecia. Atena, orașul cunoscut și iubit pentru istoria și civilizația greacă, ce traversează peste 3000 de ani, apoi pentru faptul că aici s-au născut democrația, teatrul și filosofia. Acest port, cel mai frumos dintre cele vizitate, Acropole, autentic prin construcție și conservare, acum mii de ani, acolo era locul în care erau aduse toate ofrandele zeilor.

Dar cum orice minune ține doar trei zile, ziua plecării a sosit găsim-ne în arboradă salutând emoționați, dar totuși hotărâți. Ne despărțim de frumoasa Grecie și ne îndreptăm către casă. Aceste zile au trecut greu, cu toate că ne-am simțit foarte bine, simțeam dorul de casă.

Ultima zi de marș a fost și ziua în care am susținut examenul practic și teoretic, chiar când treceam strâmtoarea Bosfor și Dardanele.

În sfârșit a venit și ziua cea mare, 5 iulie, emoționați că în câteva ore ne vom revedea cu cei dragi, ne-am echipat cu centurile de siguranță, și ne-am desfășurat pe vergi. Chiar dacă vremea nu părea să țină cu noi nu mai conta, eram acasă la 25 de metri de cheu.

Deși am plecat cu inima strânsă, a fost o experiență unică. Am învățat bazele marinăriei și am învățat să lucrăm în echipă, să colaborăm mult cu cadeții germani și am fost marcată de calmul și răbdarea cu care reacționau la diversele situații, de altfel foarte deschiși și competitivi creându-se o legătură de prietenie între noi.

Reprezentând România în alte țări și purtând uniforma, te simți responsabil, nu doar de munca ta, ci și de imaginea țării pe care o reprezinți.

EVENIMENTE

Ediția a XXVI-a a concursului de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”

Sâmbătă, 24 martie 2018, s-a desfășurat la sediul școlii cea de-a XXVI-a ediție a unuia dintre cele mai longevive concursuri din județul Constanța, adresat elevilor de clasa a VIII-a. Este vorba despre concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”, organizat de Liga Navală Română filiala Constanța în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Constanța. Eforturile depuse de membrii Ligii Navale

Române pentru organizarea și promovarea acestui eveniment s-au concretizat și anul acesta printr-o prezență numeroasă. Astfel, un număr de peste 80 de elevi ai claselor a VIII-a din școlile orașului Constanța și din localitățile limitrofe, si-au demonstrat abilitățile în a rezolva exercițiile și problemele de matematică propuse de către comisia de elaborare a subiectelor. Concursul a reprezentat pentru elevii participanți și o bună oportunitate de a-și testa cunoștințele la matematică, ca un preambul al unuia dintre cele mai importante examene din viața lor, examenul de evaluarea națională.

Activități închinare zilei de 9 mai

O echipă a Forțelor Navale Române s-a deplasat la începutul lunii la Calafat, pentru a participa la activitățile prilejuite de sărbătorirea zilei de 9 Mai. Astfel, au fost aduse în atenția publicului din orașul de pe malul Dunării faptele de vitejie ale militarilor români din Războiului de Independență (1877-1878).

Un grup format din două cadre didactice și un elev din școala noastră au făcut parte din această echipă și, pe lângă activitățile mai sus menționate, un alt obiectiv important a fost acela de a promova oferta educațională a instituțiilor de învățământ din Forțele Navale în rândul elevilor de liceu. În acest sens au fost vizitate trei unități școlare liceale și

anume: Colegiu Tehnic „Ștefan Milcu”, Liceul Teoretic „Independența”, ambele din Calafat și Liceul Teoretic „Gheorghe Vasilichi” din localitatea Cetate.

Activitatea de promovare a fost una de succes și s-a concretizat prin semnarea unui protocol de colaborare între școala noastră și unitățile școlare menționate.

Programul activităților a început cu depuneri de coroane la bustul amiralului Ion Murgescu și a continuat cu ceremonialul militar pe parcursul căruia au fost ținute alocuțiuni, au fost înmânate plachete, însemne heraldice și diplome personalului școlii.

Marșul internațional de instrucție al Navei Școală „Mircea” – 2018

Joi, 5 iulie, după 31 de zile de marș, dintre care 21 de zile petrecute pe mare și 10 zile în porturile Bari, Tivat și Pireu, nava școală Mircea a acostat în portul Constanța avându-i la bord pe cei 48 de elevi ai școlii noastre. Pe parcursul acestor zile, aceștia au luat parte la marșul internațional de instrucție desfășurat atât pentru pregătirea cadeților germani, cât și a celor români. Mai mult decât atât, sub protecția spiritului „Mircea”, în timpul parcurgerii celor peste 2.400 de mii de marine, tinerii au avut ocazia să simtă marea și ceea ce înseamnă viața la bordul unei nave militare. Pe durata întregului marș, instructorii din școală care i-au însoțit pe elevi, alături de instructorii de la bordul navei, le-au transmis viitorilor marinari cunoștințele de bază necesare pentru a fi parte a unui echipaj, dar și respectul și profesionalismul de care aceștia trebuie să dea dovadă în

viitoarea lor carieră militară, reușind astfel atingerea tuturor obiectivelor propuse a fi îndeplinite pe timpul perioadei de practică. Aceste reușite nu ar fi fost posibile fără cursurile desfășurate la bord pe parcursul stagiului de practică, fără lucrările de matelotaj realizate în Marea Neagră, fără urcatul în arboradă în Marea Marmara, fără navigatul pe vele în albastrul Mării Egee, fără școala de rame desfășurată în Marea Adriatică și fără realizarea exercițiilor de abandonul navei, cu lansarea plutei de salvare la apă în largul Mării Ionice. Revederea cu cei dragi a fost una extrem de emoționantă, bucuria reîntâlnirii putându-se citi pe chipurile tuturor celor prezenți. Părinți, rude, prieteni și prietene, toți cei aflați pe cheu, au admirat cum faimosul velier acostează în siguranță în portul de destinație, în acordurile muzicii militare intonate de fanfara Forțelor Navale.

Un moment cu totul emoționant a fost atunci când, după acostare, elevul școlii noastre Cristian Silivestru a cerut mâna prietenei sale, la bordul navei, înconjurat de colegii și prietenii săi.

Festivitatea de absolvire a Promoției 2018 „Centenarul Marii Uniri“

Vineri, 27 iulie 2018, în campusul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“, a avut loc festivitatea de absolvire și de înaintare în primul grad a Promoției 2018 „Centenarul Marii Uniri” de maiștri militari de marină.

În prezența Secretarului de stat și șef al Departamentului pentru relația cu Parlamentul și

calitatea vieții personalului, Nicolae Nasta și a Șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. Alexandru Mîrșu, 38 de absolvenți ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au primit primele lor grade de maiștri militari de marină clasa a V-a.

La eveniment au fost prezenți reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, autorităților publice centrale și locale, personalități ale vieții universitare constănțene, reprezentanți ai instituțiilor care își desfășoară activitatea în domeniul transportului naval și activităților portuare, delegați ai asociațiilor cadrelor militare în rezervă și în retragere, dar și rude și prieteni din partea absolvenților.

Sursa: <http://www.smmmfn.ro/evenimente>

© Cpt.cdor Valentin NAE

© Cristina SÎMBETEANU

ZECE OAMENI CARE AU SCHIMBAT LUMEA

Educarea copiilor și a adulților ar fi aproape imposibilă fără un învățător potrivit. Însă lecțiile acestor oameni - zece dintre cei mai mari învățători din istorie - răzbat dincolo de pereții școlii, ajutând la formarea sistemului educațional și a societății din ziua de azi.

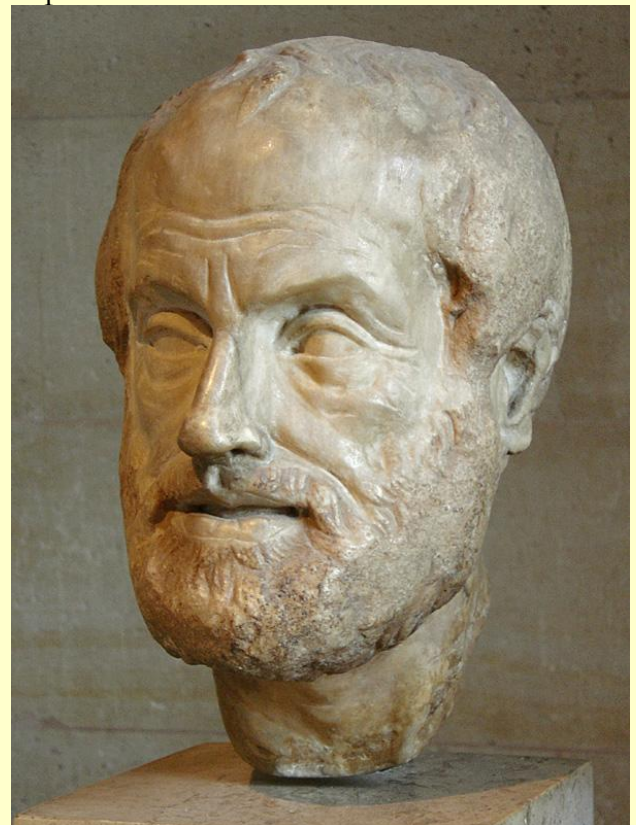

CONFUCIUS (551-479), s-a născut în jurul anului 551 î. Hr., în micul stat Lu, în nord-estul Chinei. Marele filozof chinez, a fost primul om care a elaborat un sistem de credințe menite să sintetizeze ideile fundamentale ale poporului chinez. Filosofia lui a influențat viața și cultura chineză timp de peste două mii de ani și și-a pus pecetea asupra mentalității unei bune părți a populației.

În concepția lui Confucius, cele mai importante două virtuți sunt Jen și Li Jen definit prin „interes binevoitor față de soarta semenilor”, iar Li presupunea o combinație de maniere, ritualuri, obiceiuri, etichetă și bună-cuviință.

Prin filosofia sa profundă, Confucius a fost susținător al moralității guvernamentale și personale și multe dintre învățăturile lui au sfârșit prin a fi dezvoltate într-un sistem filosofic denumit confucianism.

Confucianismul, pune accent mai degrabă pe obligațiile indivizilor decât pe drepturile lor, poate părea excesiv de convențional potrivit standardelor occidentale curente. Ca filosofie de guvernare, s-a dovedit extrem de eficientă în practică.

ARISTOTEL s-a născut în anul 384 î.Hr. în orașul Stagira din Macedonia. Tatăl lui a fost un renumit medic. La șaptesprezece ani, Aristotel a plecat la Atena pentru a studia la Academia lui

Platon. A rămas acolo vreme de douăzeci de ani, până la moartea lui Platon.

În anul 342 î.Hr., Aristotel a revenit în Macedonia pentru a deveni tutorele particular al fiului regelui, un adolescent de treisprezece ani care avea să fie cunoscut sub numele de Alexandru cel Mare. Aristotel i-a fost dascăl lui Alexandru timp de șapte ani. În anul 335 î.Hr., după urcarea lui Alexandru pe tron, Aristotel s-a întors la Atena, unde și-a deschis propria școală, Lyceum.

Aristotel a fost cel mai mare filosof și om de știință al lumii antice. El a întemeiat studiul logicii formale, îmbogățind aproape fiecare ramură a filosofiei, și a adus numeroase contribuții la dezvoltarea științei.

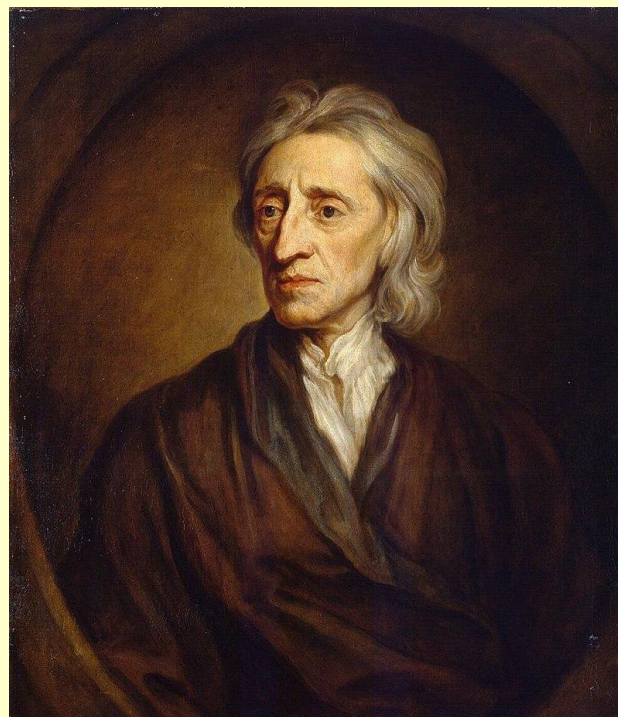
Aristotel a scris despre astronomie, zoologie, embriologie, geografie, geologie, fizică, anatomie, filologie și despre aproape orice alt domeniu al cunoașterii accesibil grecilor antici.

Să fii expert de frunte în toate domeniile științifice este o performanță incredibilă, care cu greu va putea fi egalată de cineva în viitor.

COMENIUS (n. **Jan Amos Komenský**) s-a născut la 28 martie 1592, și a fost un filosof, gramatician și pedagog ceh. Membru al sectei Frații Moravi, Comenius s-a ocupat întreaga viață de perfecționarea metodelor pedagogice. Opera sa îl face să fie considerat, în momentul de față, părintele educației moderne. Cea mai mare contribuție a lui Comenius a fost cartea sa „Didactica Magna” în care susținea conceptul de educație universală.

A realizat o delimitare a pedagogiei ca un sistem de sine stătător care studiază educația. A abordat toate problemele importante ale pedagogiei legate de metodă, conținuturi, de ideal, inclusiv a ajuns la concluzia că pedagogia elaborează niște norme care se exprimă prin principii didactice. A elaborat 27 de principii didactice, dintre care cel mai important este „principiul instituției”. A afirmat că „viața e o școală”.

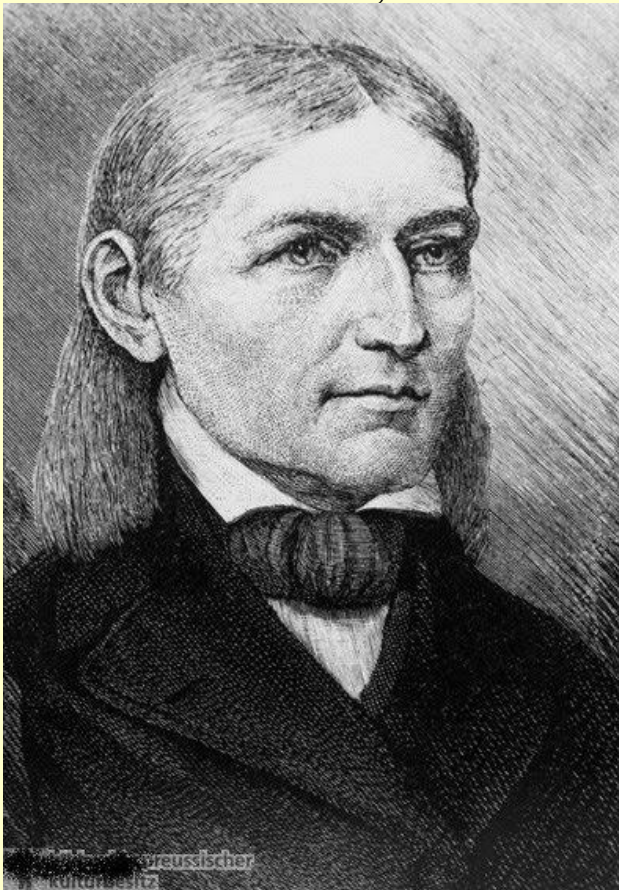

JOHN LOCKE s-a născut în 1632, în Wrington, Anglia. A studiat la Universitatea Oxford, unde a primit diploma de absolvent în 1656 și titlul de doctor în 1658. Famosul filozof englez

Mai mult decât profesie, pasiune!

John Locke a fost primul scriitor care a dat o formă coerentă ideilor de bază ale democrației constituționale. El credea cu tărie, că înainte de toate, trebuie educat caracterul. Prin scrierile sale, demonstrează cum un caracter bun depășește cu mult stăpânirea numerelor și a literelor. Însă ca societatea să avanseze este nevoie de amândouă aspectele. Cartea care l-a făcut celebru pe Locke, *Eseu asupra intelectului omenesc* (1690), abordează problema originii, naturii și limitelor cunoașterii umane. Punctul lui de vedere este esențial empiric, iar influențele lui Francisc Bacon și René Descartes sunt evidente. N-a fost căsătorit niciodată. S-a stins din viață în 1704.

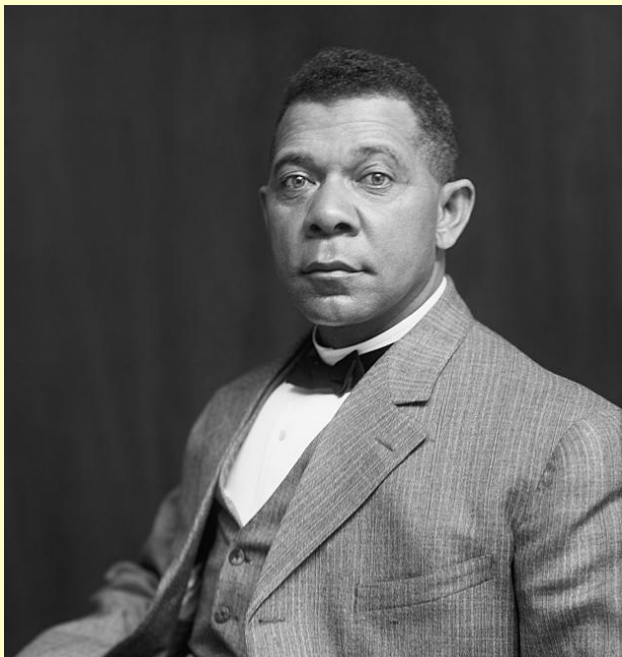

FRIEDRICH FRÖBEL s-a născut la 21 aprilie 1782, și a fost un pedagog german și cândva elevul lui Pestalozzi, care a pus bazele învățământului modern, bazat pe recunoașterea faptului că, copiii au nevoi și capacități unice. El a creat conceptul de „grădiniță” și a inventat cuvântul.

De asemenea, a dezvoltat jucăriile educaționale cunoscute sub numele de cadouri Fröbel, care au inclus blocuri geometrice și blocuri de activitate. El a introdus conceptul de „muncă liberă” în pedagogie și a stabilit „jocul” ca formă tipică pe care viața a luat-o în copilărie și, de asemenea, valoarea educațională a jocului. Fröbel a murit la 21 iunie 1852 în Marienthal.

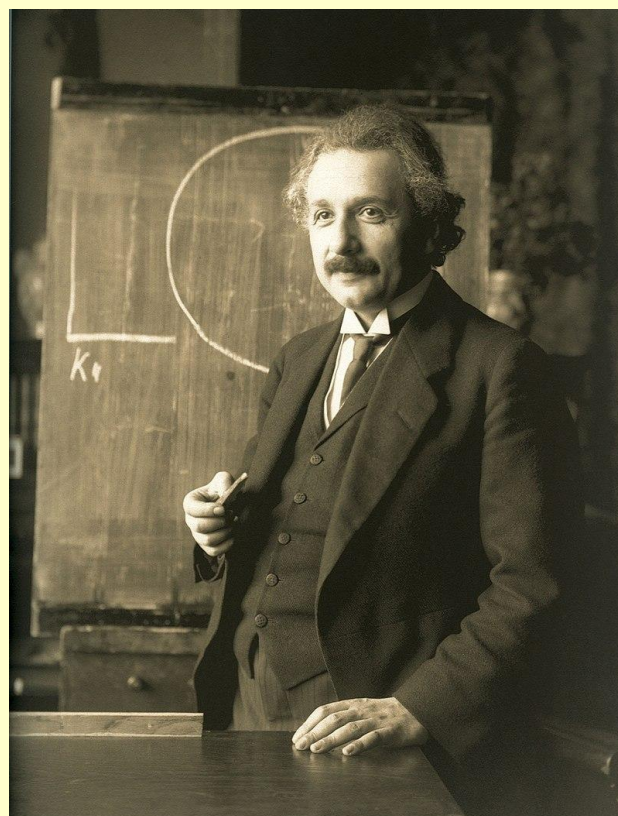
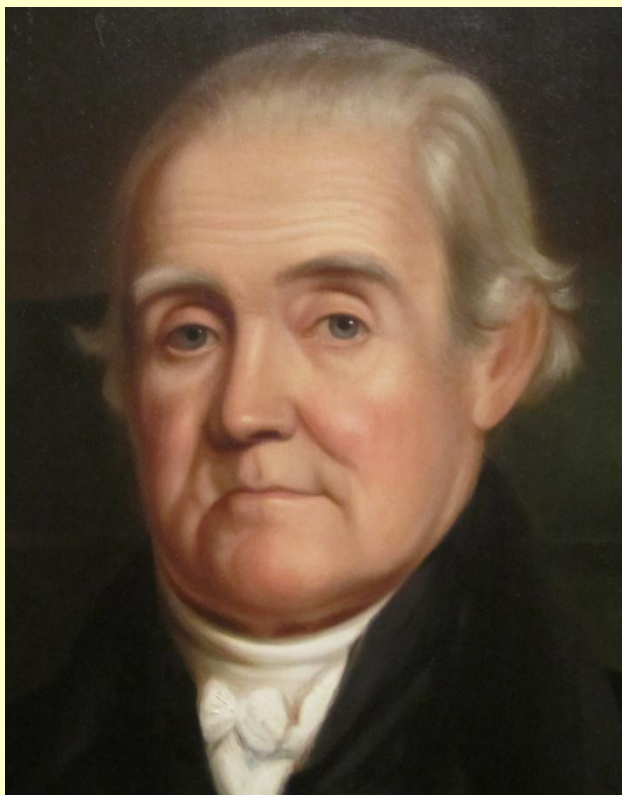

HENRY DAVID THOREAU s-a născut la 12 iulie 1817, și a fost un filozof american, eseist, scriitor, naturist, transcendentalist, critic al taxelor și al progresului. Este cunoscut în primul rând pentru cartea sa *Walden*, în care meditează asupra unei vieți simple în mijlocul naturii, și pentru eseul său *Nesupunerea civilă*, în care argumentează în favoarea rezistenței individuale, bazată pe principii morale și îndreptată împotriva justiției guvernamentale. Cărțile, articolele, eseurile, jurnalele și poeziile lui Thoreau alcătuiesc peste 20 de volume enorme și au avut multă influență în întreaga lume.

NOAH WEBSTER s-a născut la 16 octombrie 1758 și a fost un lexicograf american, un pionier de manuale, un reformator de ortografie în limba engleză, un scriitor politic, un editor și un autor prolific. El a fost numit „părintele bursei și educației americane”. Cărțile sale au fost folosite de aproximativ cinci generații de copii americani pentru a învăța cum să scrie și să citească. Numele Webster a devenit sinonim cu „dicționarul” din Statele Unite. În 1806 Webster a publicat primul său dicționar - *Un dicționar comprehensiv al limbii engleze*. El moare în 1843, în timp ce lucra la un al doilea volum al dicționarului său.

BOOKER T. WASHINGTON s-a născut în 1856 ca sclav negru, în America de Nord, cu câțiva ani înainte de începerea războiului civil. A fost educator, autor, orator și consilier președinți ai SUA. Între 1890 și 1915, Washington a fost liderul dominant în comunitatea afro-americană. El aparținea ultimei generații de lideri negri care se născuseră sclavi și a luptat pentru drepturile civile ale oamenilor de culoare.

ALBERT EINSTEIN (1879-1955) s-a născut în orașul german Ulm la 14 martie 1879, părinții săi fiind Herman Einstein și Pauline Koch Einstein. În copilărie, Einstein era un taciturn, ceea ce i-a făcut pe ceilalți să-l considere mai degrabă un ciudat decât un copil dotat. La vârsta de aproximativ doisprezece ani, Einstein a învățat singur geometrie și, a

luat hotărârea ca într-o bună zi să spulbere toate enigmaticele lumii. La șaptesprezece ani a fost admis la Institutul Politehnic Elvețian, unde își va da seama că nu matematica, ci fizica va fi domeniul său de lucru. Dar Einstein nu era un student ideal, simțindu-se constrâns în cadrele rigide ale școlii. Acest lucru l-a făcut să scrie mai târziu că „numai printr-un miracol, metodele moderne de educație n-au înăbușit complet spiritul sacru al curiozității și al cercetării.”

Albert Einstein a fost, în primul rând, un teoretician al fizicii și este celebru pentru o serie întreagă de teorii revoluționare, inclusiv teoria specială și generală a relativității. Einstein este cel care a fondat cosmologia relativistă. Primește Premiul Nobel pentru Fizică, în 1921, pentru faptul că descoperise legea efectului fotoelectric, precum și pentru multele sale contribuții din câmpul fizicii teoretice.

AYN RAND s-a născut la 2 februarie 1905 în Sankt Persburg, Rusia și a fost o romancieră, filosofă, dramaturgă și scenaristă americană de origine rusă. Ea este cunoscută pentru cele două romane de succes ale ei, „Izvorul” un roman romantic și filosofic pe care l-a scris de-a lungul a șapte ani și „Revolta lui Atlas”, și pentru dezvoltarea unui sistem filosofic numit de ea „obiectivism” care este foarte influent și în ziua de astăzi. Ayn Rand a murit la 6 martie 1982, la casa ei din New York.

Surse:

- *Lumea nr. 10(307)/2018*

- „100 de personalități din toate timpurile care au influențat evoluția omenirii”, Michael H. Hart, București, Ed. Lider, 2004.

- <https://ro.m.wikipedia.org>

© elev Marinică-Marius PRUNARU

MICI ISTORII – CENTENARUL MARII UNIRI

VASILE NICULESCU, „EROUL ANONIM AL MARII UNIRI”

În după amiaza zilei de 23 noiembrie 1918, la -40 de grade, un avion pilotat de un erou (apoi uitat) a aterizat pe ceea ce astăzi se cheamă Câmpia Libertății de la Blaj. Acesta aducea scrisoarea prim-ministrului Ion I.C. Brătianu pentru Consiliul Național Român Central în care își exprima dorința de unire.

Vasile Niculescu s-a născut la 21 noiembrie 1891 în Fălticeni, județul Suceava și a murit la 24 aprilie 1981. A urmat o carieră militară ca pilot, după ce a absolvit Seminarul teologic în anul 1915.

În același an, pe 24 ianuarie, s-a înscris la școala de pilotaj de la Băneasa, iar la 15 august a devenit pilot. La 10 iulie este avansat plutonier și face parte din Corpul de Aviație. La 1 octombrie același

an avansează deja la gradul de sublocotenent.

Începe războiul și pentru România, iar Niculescu se oferă pentru a fi trimis pe front. Va face parte din Escadrila de recunoaștere și bombardament ușor F4. În timpul Primului Război Mondial s-a remarcat în mai multe bătălii, iar la începutul anului 1918 este mutat împreună cu unitatea sa în Basarabia, unde execută mai multe misiuni de recunoaștere și bombardament împotriva trupelor bolșevice de pe teritoriul românesc. A făcut zboruri de recunoaștere peste Nistru și a bombardat pozițiile inamice de la Moghilev.

A intrat în istorie datorită zborului istoric pe care l-a efectuat pe 23 noiembrie 1918, atunci când a aterizat pe o câmpie din Blaj cu avionul său Farman 40. Zborul a fost ordonat pentru că Marele Cartier General Român trebuia să dea documente importante Consiliului Național Român cu privire la Unirea care avea să aibă loc peste doar câteva zile, pe 1 decembrie 1918.

A fost ales Vasile Niculescu, acum locotenent, deoarece știa traseul de zbor. În vara anului 1917, trecuse Carpații cu avionul, lansând manifeste în Transilvania. Din cauza iernii extrem de aspre, era nevoie de cineva cu experiență, iar aerul era singura cale de transmitere a documentelor care comunicau oficial dorința de unire cu Ardealul, mesaj hotărâtor pentru convocarea Marii Adunări de la Alba Iulia.

În dimineața cu ceață a zilei de 23 noiembrie, avionul Farman a trecut munții la altitudinea de 2.600 de metri, iar întrucât carlinga era deschisă, Niculescu, împreună cu căpitanul Victor Precup, aveau fețele acoperite și un strat gros de îmbrăcăminte pentru a face față gerului. După doar 2 ore și 15 minute, aceștia au ajuns la destinație.

Cei doi au fost întâmpinați cu entuziasm de oamenii adunați acolo pentru că erau printre primii români care au trecut în Ardeal după semnarea Păcii de la București în primăvara lui 1918.

După acest moment, era de așteptat ca locotenentul Vasile Niculescu să primească Ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a. Acest lucru nu s-a întâmplat.

„Zborul acesta rămâne înscris în istoria și în analele întregirii neamului românesc”.

Eroul a început să se retragă, încetul cu încetul, în anonim, dispărând din manualele de istorie. Niculescu va continua misiunile militare. Pe 23 iunie 1919, într-un zbor de recunoaștere în Transnistria, pilotul aterizează forțat în

Piloții au mers la Palatul Mitropolitan, iar avionul a fost păzit de soldații din Garda Națională, care se schimbau la fiecare oră.

La 6 seara a avut loc ședința festivă în restaurantul Patria, unde Vasile Suci, președintele Consiliului Național Român din Blaj, a anunțat că echipajul va reveni la Bacău pentru a da vestea că Transilvania se va uni cu țara.

La plecarea din a doua zi, avionul ducea un document oficial, răspunsul ardelenilor, consecința celui mai important eveniment din istoria românilor.

spatele liniilor bolșevice din cauza unei defecțiuni la motorul avionului. Este capturat de comuniști și va fi eliberat peste o lună. Prin Înaltul Decret Regal nr. 5.634 din 24 octombrie 1923 a fost avansat la gradul de căpitan.

Carierea de pilot militar a încetat în 1926 la cererea sa și este transferat la Centrul de recrutare Rădăuți. După câțiva ani, fostul pilot ajunsese în Regimentul 96 Infanterie, iar în 1937 era căpitan în rezervă.

După cel de Al Doilea Război Mondial, foarte puțină lume își mai amintea de tânărul locotenent care a

zburat deasupra Carpaților în iarna lui 1918. Printre ei se afla celebrul aviator Andrei Popovici, fostul comandant al Grupului 2 Aeronautic Tecuci, care i-a trimis o scrisoare în decembrie 1961 în care spunea: „Nu este prilej de sărbătoare creștinească și națională, care să nu trezească în mine amintirea zborului Domniei tale la Blaj, atunci, la începutul iernii, în anul 1918. Zborul acesta rămâne înscris în istoria și în analele întregirii neamului românesc. Camarazii tăi zburători te-au așezat pe cel mai înalt punct al unei întreprinderi zburătorești din războiul cel mare și sfânt. S-a văzut nedreptatea pe care conducătorii țării din acele vremuri au avut-o față de dumneavoastră, de a nu va acorda cinstea cuvenită pentru acel zbor istoric. Nu știu de ce, dar parcă tot n-am pierdut nădejdea că voi asista la preamărirea și la actul de dreptate ce vi se cuvine”.

Într-o altă scrisoare din 1 noiembrie 1967, Ionel Pop, membru al Consiliului Național Român Central, îi spunea fostului pilot: „...sunt cu sufletul înălțat de

amintirea glorioaselor zile din iarna anului 1918 și nu-mi lipsesc câteva lacrimi din ochii oboșiți. Da, mult stimate domnule locotenent aviator, sunt același Ionel Pop, care la 23 noiembrie 1918, a alergat într-un suflet să vă primească și să vă îmbrățișeze pe Câmpia Libertății din Blaj unde ați aterizat. Nu se uită marele fapte ale unui zburător-erou. Îl uită numai politicienii, cei care au luptat pentru România Mare nu pot să facă așa ceva. Iar dumneavoastră ați contribuit din plin la Marea Unire. Și asta nu se uită!”

După cariera militară, a devenit ceasornicar și a murit în anonimat, la 89 de ani, la data de 24 aprilie 1981, fiind înmormântat în cimitirul din Rădăuți.

Foarte recent, în anul Centenarului, aviatorul Vasile Niculescu a devenit cetățean de onoare post-mortem al municipiului Bacău.

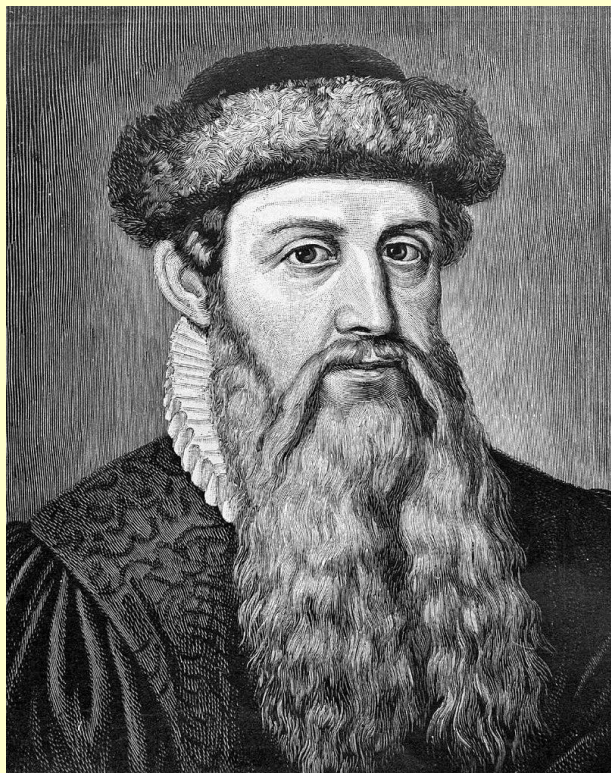
Sursa: <https://www.descopera.ro/istorie/17693304-vasile-niculescu-eroul-aviator-marii-uniri>

© elev Ionela-Monica POENARI

POVEȘTEA UNEI VIEȚI
JOHANN GUTENBERG

Mai mult decât profesie, pasiune!

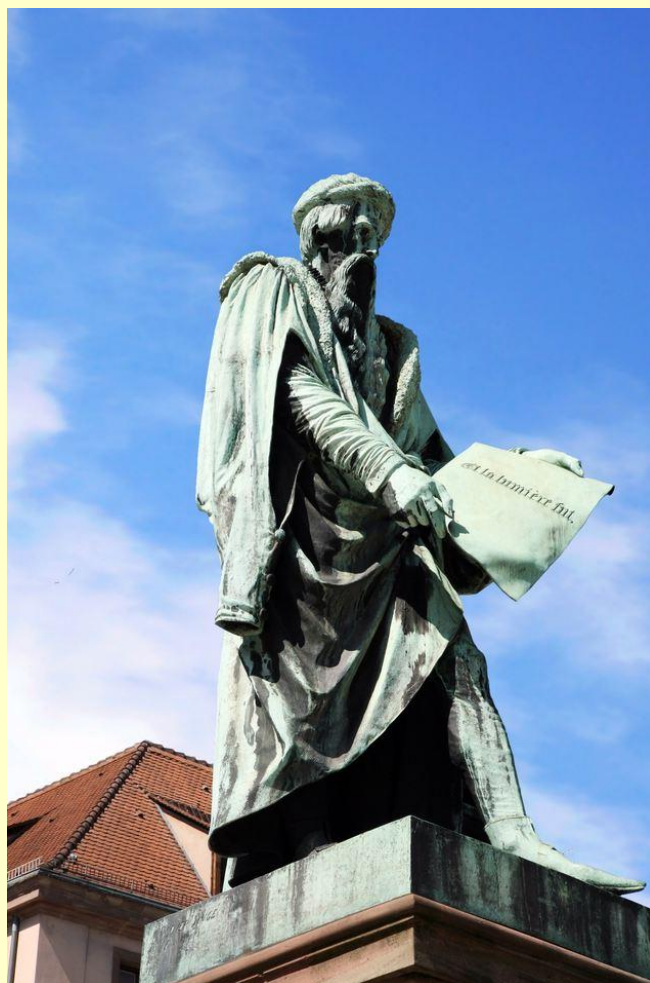
S-a născut în Germania, la Maiența (Mainz), după unii în anul 1397, după alții în 1400. Numele de familie era Gensfleisch. Părinții lui locuiau într-o veche clădire, care purta inscripția *La Gutenberg*. De aici provine numele pe care l-a adoptat tânărul Johann, meșter gravor și șlefuitor de oglinzi. În anul 1428 este nevoit să-și părăsească orașul natal și se stabilește la Strassbourg. Aici începe să fie preocupat de inventarea tiparului, idee pe care n-o dezvăluie nimănui, dar pentru care lucrează în ascuns zile și nopți.

Atelierul tipografic avea trei secții: într-una era turnătoria, unde se turnau literele dintr-un aliaj de plumb stabilit de Gutenberg; într-altă secție era zețăria, în care se culegea textul. Pentru experiențele sale, pentru instalații și utilaje avea nevoie de sume mari, iar ca să le obțină s-a

împrumutat de la cămătari și de la alți meșteri.

A fost implicat în mai multe procese, unul dintre ele încheindu-se, după toate probabilitățile, cu cedarea echipamentului de tipărire partenerului său, Johan Fust. Gutenberg a murit în anul 1468, îndurerat de nedreptățile care i s-au făcut

Contribuțiile sale la meșteșugul tipăritului datează de la jumătatea secolului, iar lucrarea sa cea mai cunoscută, Biblia Gutenberg, a fost tipărită la Mainz, în jurul anului 1454.

Johann Gutenberg este considerat adesea inventatorul tiparului. De fapt, el a

elaborat prima metodă de utilizare a caracterelor mobile și a preseii de tipar astfel încât să poată fi tipărită o mare varietate de materiale scrise.

Avantajul tipăririi este prin urmare producția de masă. Gutenberg nu a pus la punct un dispozitiv unic, ci un întreg procedeu de fabricație.

Putem spune că invenția lui Gutenberg a reprezentat un factor important – poate chiar crucial – în realizarea salturilor revoluționare din perioada modernă.

Lui Gutenberg i se datorează: turnarea literelor mobile dintr-un aliaj de plumb, bismut și antimoniu, elaborat de meșterul din Maiența după îndelungi căutări și experimentări; un mijloc de distribuire a literelor în căsuțe și un aparat, culegarul, pentru formarea rândului de tipar; un mecanism complex, presa tipografică, superior tuturor mijloacelor folosite până atunci pentru imprimare.

În cei 500 de ani care au trecut de la marea invenție a lui Gutenberg, tehnica tiparului a cunoscut mari progrese. Dar

principiile de la care a plecat și unele soluții ale lui Gutenberg, mai sunt valabile și astăzi.

Fără Gutenberg, inventarea tiparului modern s-ar fi amânat vreme de câteva generații, așa că, din perspectiva impactului uriaș al tiparului asupra istoriei ulterioare, Gutenberg merită cu prisosință să fie considerat unul dintre cei mai de seamă inventatori.

În câțiva ani de la inventarea tiparului s-au construit tipografii în mai toate orașele mari ale Germaniei, apoi în Țările de Jos.

În anul 1465, la Roma, și în anul 1469, la Veneția, se deschid primele tipografii din Italia. În 1470 se deschid tipografii în Franța, la Paris și în Țara Românească.

Surse:

- „100 de personalități din toate timpurile care au influențat evoluția omenirii”, Michael H. Hart, București, Ed. Lider, 2004.

© elev George-Ștefăniță CÎLȚEA

POEZIE

Culori și nori

Se joacă norii cu cerneală,
Se tăvălesc printre cuvinte,
Compun poeme-n coală goală
Și cântă-n ode jurămintele.

Se-aleargă printre rime colorate
Pictând cu forme cerul gol,
Plătesc pământului în rate
O datorie cu nămol.

Își curmă viața pe-o culoare:
Pe galben sau pe gri închis
Furând nuanțele din soare
Sau din cenușa ce s-a stins.

Cu un penel și-o călimară
Se joacă norii de-a cuvinte
În nopțile cu ploi de vară,
Prin ceruri vii, cu oseminte.

☺ *Agent de poliție Maria-Magdalena TÎLVAN*

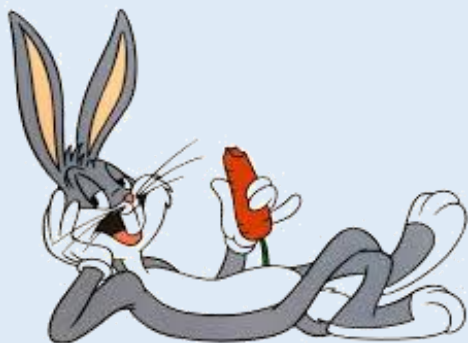
UMOR ... CU MORALĂ

O cioară stătea pe o cracă și nu făcea nimic toată ziua.
Un iepuraș a văzut-o și a întrebat-o:

- Pot și eu să stau ca tine și să nu fac nimic?
- Bineînțeles, de ce nu?

Iepurașul s-a așezat pe pământ sub cioară și nu făcea nimic, dar a apărut o vulpe și l-a mâncat.

MORALA: Ca să poți să stai și să nu faci nimic trebuie să fii foarte sus.

Iepurașul stătea plictisit în fața vizuinii. Trece vulpea și îl întreabă:

- Dar ce faci tu aicea, iepuraș?
- Ce să fac și eu... îmi scriu lucrarea de diplomă.
- Zău ? Și despre ce scrii tu în lucrarea ta de diplomă?
- Despre cum se belește blana de pe vulpe.
- Ha, ha, ha, ce tâmpenie! Și cine o să creadă așa ceva?

- Dacă nu mă crezi, hai cu mine în vizuină să-ți arăt!

După numai câteva minute iese iepurașul cu blana vulpii, o pune la uscat și se așează din nou, de parcă nu s-a întâmplat nimic. Mai trece ceva vreme, vine lupul.

- Ce faci, iepuraș?
- Ce să fac și eu... îmi scriu lucrarea de diplomă.
- Zău? Și despre ce scrii tu în lucrarea ta de diplomă?
- Despre cum se belește blana de pe lup.
- Ha, ha, ha, ce tâmpenie ! Și cine o să creadă așa ceva?
- Dacă nu mă crezi, hai cu mine în vizuină să-ți arăt !

După numai câteva minute iese iepurașul din vizuină cu blana lupului, o pune la uscat și se așează din nou, de parcă nu s-a întâmplat nimic. Mai trece ceva vreme, vine ursul:

- Ce faci, iepuraș?
- Ce să fac și eu... îmi scriu lucrarea de diplomă.
- Zău? Și despre ce scrii tu în lucrarea ta de diplomă?
- Despre cum se belește blana de pe urs.
- Ha, ha, ha, ce tâmpenie! Și cine o să creadă așa ceva?
- Dacă nu mă crezi, hai cu mine în vizuină să-ți arăt!

După numai câteva minute iese iepurașul din vizuină cu blana ursului, o pune la uscat și se așează din nou, de parcă nu s-a întâmplat nimic. În cele din urmă iese și leul din

vizuină, își ia „la revedere” de la iepuraș și îi spune să-l mai caute dacă îl mai stresează cineva.

MORALA: *Nu contează tema pe care o ai la lucrarea de diplomă, contează doar pe cine ai ca îndrumător.*

Într-o zi un tăietor de lemne își scăpă securea în lacul de la marginea pădurii. Omul se puse pe jelit pentru că-și pierduse singurul lucru cu care putea să-și câștige existența. Văzând acesta, Dumnezeu apărură lângă apă și-l întrebă care este cauza disperării sale. Omul îi explică atunci că securea sa a căzut în apă și nu mai știe unde e. Atunci Dumnezeu plonjă în lac și reveni cu o secure din aur masiv.

– Asta e securea ta? îl întrebă el.

– Nu, răspuse tăietorul de lemne.

Dumnezeu intră din nou în apă și, de data aceasta, se întoarse cu o secure numai din argint.

– Asta e securea ta? întrebă el din nou.

– Nu, răspuse tăietorul de lemne.

A treia oară Dumnezeu reveni cu o secure din fier și îl întrebă din nou pe omul de pe mal:

– Asta e securea ta ?

– Da, asta este, îi răspuse tăietorul de lemne.

Dumnezeu, mișcat de onestitatea omului, îi făcu cadou toate cele trei securi. Câteva zile mai târziu, tăietorul se plimba pe malul lacului cu nevasta sa. La un moment dat, aceasta se împiedecă și căzu în apă. Cum omul se puse din nou pe plâns, Dumnezeu apărură, întrebându-l care este necazul.

– Nevasta mea a căzut în lac, îi răspuse tăietorul de lemne printre suspine.

Atunci Dumnezeu sări în apă și apărură cu Penelope Cruz în brațe.

– Asta e nevasta ta ? întrebă el.

– Da! urlă omul.

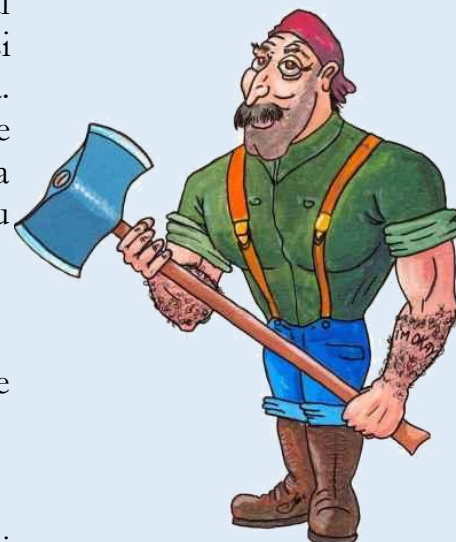
Atunci, Dumnezeu, furios, îl luă la șuturi:

– De ce minți?

Tăietorul de lemne începu să explice:

– Dacă spuneam „nu” la Penelope Cruz, data viitoare mi-o aduceai pe Catherine Zeta-Jones. Și dacă și atunci aș fi spus „nu”, a treia oară mi-o aduceai pe nevastă-mea. Și dacă de data asta aș fi spus „da”, mi le făceai cadou pe toate trei, dar eu sunt un om nevoiaș și n-am de unde să hrănesc trei femei.

MORALA: *Bărbații mint întotdeauna numai din motive oneste și logice.*

Fanionul școlii

„Cred în misiunea mea de maistru militar și sunt mândru că aparțin acestei categorii de personal cu responsabilități tehnice speciale în Marină.

Oriunde voi fi, indiferent de situație, nu voi uita niciodată că sunt ROMÂN.

Cu loialitate și DEVOTAMENT servesc patria, România.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!“

(Crezul Maistrului Militar)

